

Katoliški GLAS

UREDNIŠTVO IN UPRAVA:

34170 Gorizia, Riva Piazzutta, 18 - tel. 3177

PODUREDNIŠTVO:

34135 Trieste, Vicolo d. Rose, 7 - tel. 37603

Polletna naročnina . . . . . L. 1.250

Letna naročnina . . . . . L. 2.500

Letna inozemstvo . . . . . L. 3.500

Poštno čekovni račun: štev. 24/12410

Leto XXI. - Štev. 40 (1070)

Gorica - četrtek, 9. oktobra 1969 - Trst

Posamezna številka L 50

Čudoviti venec najlepših molitev DNEVI JUGOSLOVANSKO-ITALIJANSKEGA PRIJATELJSTVA

Ko vse dozoreva in postajajo barve v naravi kakor pester mozaik, pride spet na vrsto oktobrska pobožnost rožnega venca. Papež Leon XIII. je zelo cenil rožni venec in ga je močno pospeševal. Sestavljen je o rožnem vencu vrsto okrožnic. Med drugim je zapisal: »Čudovit venec, spleten iz angelskega pozdrava, vmes Gospodova molitev, zvezan z dolžnostjo premišljevanja, je odličan način molitve.«

Papež Janez XXIII. je tudi kot papež vsak dan zmoli vse tri dele rožnega venca in sam napisal kratka premišljevanja o njem, ki jih je dodal silno toplemu pismu o tej molitvi.

TUDI DANES SODOBNA MOLITEV

Nekaterim se zdi stalno ponavljanje zdravamarij, očenašev in častbodi monotono, dolgočasno. A papež Janez XXIII. pravi, da molitev rožnega venca ne bo dolgočasna, če jo bomo prav razumeli in prav molili. Vsaka desetka rožnega venca nam namreč predloči eno podobo iz Jezusovega ali Marijinega življenja. Pri tem so važni trije elementi: da si živo naslikamo skrivnost, da ob njej razmišljamo in da si postavimo določen namen. Po razsvetljenju Sv. Duha najdemo premnogo vzpodbude za lastne duhovne potrebe, mnogo nauk za svoje posvečenje v razmerah, v katerih živimo. Namen naj nas uči moliti za osebne in skupne potrebe — tako aktivni katoličan z rožnim vencem izvršuje ljubezen do bližnjega. Rožni venec je skupna molitev odrešenih, molitev vse Cerkve za velike potrebe vsega človeštva.

Nekateri mislijo, da rožni venec v obnovljenem bogoslužju nima več pravega mesta. A to je zmotno. Rožni venec je skozi stoletja nudil duhovno hrano našim družinam. Večer za večerom se je zbirala družina k tej skupni molitvi. Naprej so molili včasih otroci, od najmlajših do najstarejših, včasih starši. Ob skupni molitvi se je utrjevala povezanost v družini — v otrocih spoštovanje in ljubezen do staršev, v starših zavest odgovornosti za otroke. Vsi pa so z molitvijo izražali popolno vdanost v božjo voljo. Po Mariji so Bogu poklanjali utrjenost preteklega dne in izpovedovali trdno zaupanje v božjo pomoč. Današnjim družinam morda manjka te močne duhovne hrane.

Da ima rožni venec tudi v sedanjem času svoje mesto v krščanski pobožnosti, morda najbolj dokazujejo Marijina prikazovanja v Fatimi in v Lurdu. V Lurdu se je Marija prikazala Bernardki z rožnim vencem v rokah. Z Bernardko je rožni venec tudi molila. V Fatimi je Marija trem pastirčkom naročala, naj vsak dan molijo rožni venec. In pri zadnjem prikazanju, 13. oktobra, ko je pastirčkom razkril svoje ime, je dejala: »Gospa svetega rožnega venca sem.«

Otroci so dobro razumeli Marijo. Mala Jacinta je rekla doma: »Mama, odslej moramo vsak dan moliti rožni venec. Mati božja hoče tako.«

KAKO JE MOLIL ROŽNI VENC JANEZ XXIII.

Papež Janez XXIII. je dejal, da je zanj rožni venec kot okno v vesoljni svet. Ko je vsak dan molil vse tri dele rožnega venca, so se pred njegovimi duhovnimi očmi razvrstile vse potrebe človeštva. Pri vsaki skrivnosti je imel poseben namen. Tako je vključeval vesoljni svet v svojo molitev. Da bi vernikom olajšal molitev rožnega venca, je napisal kratka razmišljanja za vsako skrivnost. Pri skrivnosti: Ki si ga Devica od Svetega Duha spočela, razmišlja na primer tole: To je prva sveta luč, ki povezuje nebo in zemljo, največji dogodek zgodovine. Božji Sin, po katerem je bilo vse ustvarjeno, si privzame človeško naravo. Postane človek zato, da bi lahko odrešil človeka in vse človeštvo.

Brezmadežna Marija, najlepši cvet stvarstva, s svojim odgovorom — Glej, dekla sem Gospodova — sprejema čast božjega materinstva in v tistem trenutku se je skrivnost izvršila v njej. In mi, ki smo

se po Adamovem grehu oddaljili od Boga, spet postanemo njegovi otroci. Ob vznosu križa bomo tudi otroci Marijini s tistim Jezusom, ki ga je danes spočela. Odslej bo Mati božja in naša mati. Ko to razmišljamo, je naša glavna dolžnost, da se stalno zahvaljujemo Gospodu, ker nas je prišel odrešiti, ker je postal človek, naš brat.

Namen naše molitve pri tej skrivnosti naj bo poleg hvaležnosti tudi stalno prizadevanje za pravo ponižnost, za čistost, za živo ljubezen do bližnjega. To so kreposti, za katere nam daje blagoslovljena Devica najlepši zgled.

Pri skrivnosti »Ki je za nas težki križ nesel«, predlaga papež Janez XXIII. naslednje misli: Človeško življenje je stalno romanje, dolgo in težavno. Iti moramo navzgor po kameniti poti, ki vodi na grič. V tej skrivnosti predstavlja Jezus človeštvo. Gorje nam, če ne bi bil pred nami Jezusov križ. Človek bi prej ali slej omagal na poti. Ko opazujemo Jezusa, kako gre s križem na Kalvarijo, se učimo najprej s srcem, potem z razumom, da sprejmemo križ življenja in da ga nosimo velikodušno. In kako ne bi ob tem mislili tudi na Marijo, ki žalostna sledi Jezusu in tako sodeluje pri njegovem zasluženju in pri njegovih bolečinah. Ta skrivnost nam stavi pred oči neizmerno množico trpečih: sirot, starčkov, bolnikov, jetnikov, slabotnih, izgnancev. Za vse prosimo moči, za vse prosimo tolažbe, ki ga daje samo upanje.

V tem tonu so sestavljena razmišljanja tudi pri drugih skrivnostih rožnega venca. Kdor molli sv. rožni venec tako, kakor je razložil in predlagal pokojni papež Janez XXIII., zanj rožni venec ne bo dolgočasna molitev. Spoznal bo njeno bogastvo in lepoto.

Kaj naj bi počeli naši bolniki brez rožnega venca? Zanje je pogosto rožni venec vse: sveta maša, popoldanski blagoslov. Rožni venec jim je v tolažbo, ko ponoči ne morejo spati.

Michelangelo je v Sikstinski kapeli naslikal pretresljivo sliko vesoljne sodbe. Med vstajali ob mrtvih sta tudi dva, ki se po jagodah rožnega venca dvigata med izvoljene. Slika je zelo pomembna. Spomni nas, da se bomo tudi mi po tej molitvi lahko uspešno bližali Bogu. Zato ji ostajmo zvesti tudi po koncilu!

STANKO ZORKO

Saragat v Sloveniji

V sončnem nedeljskem jutru se je predsednik italijanske republike najprej sprehodil s svojim spremstvom ob Blejskem jezeru, obiskal nato blejski grad in se potem odpeljal v Bohinj do Ukanca.

Popoldne je Saragat obiskal Tita v njegovi rezidenci Brdo pri Kranju, šel z njim na sprehod in se udeležil ribolova. Proti večeru se je v Titovem spremstvu vrnil na Bled.

Tam je predsednik skupščine SR Slovenije, Sergej Kraigher, priredil odličnemu gostu v novem hotelu »Golf« slavnostno večerjo. V zdravici je Kraigher med drugim poudaril pomen, ki ga imata v odnosih med obema državama italijanska narodna manjšina v Jugoslaviji in slovenska v Italiji. »Mi Slovenci cenimo vsako prizadevanje italijanskih oblasti, s katerim se zboljšujejo pogoji za nemoten kulturni, gospodarski in nacionalni napredek slovenske narodnostne skupine v treh obmejnih italijanskih pokrajinah dežele Furlanija-Juljska Benečija. Zeleni pa bi, da bi se napravil še korak narej pri zadovoljevanju izraženih težej slovenske narodnostne skupine v Italiji; zagotovili naj bi ji postopanje, ki bi ustrezalo tako erki dogovorov kot tudi duhu medsebojnih odnosov. Zato bi bili zelo srečni, če bi le-te težnje in druge nacionalne potrebe slovenske etnične skupine italijanska vlada obravnavala z ustreznim razumevanjem.«

Kraigher je tudi omenil, da se »skupno

Od četrta 2. oktobra do ponedeljka 6. oktobra se je mudil predsednik italijanske države Saragat na prijateljskem obisku v Jugoslaviji. Italijanski tisk je temu obisku posvetil izredno pozornost. 150 italijanskih časnikarjev, foto-reporterjev, filmskih in televizijskih snemalcev je ves čas spremljalo Saragata korak za korakom. Italijansko obrambno ministrstvo je dalo italijanskim obveščevalcem na razpolago za polet v Beograd kar tri svoja letala.

Poglavitna misel, ki je bila prisotna v vseh poročilih, je bila v tem, da se mora sodelovanje med Italijo in Jugoslavijo razširiti še na nova polja, oziroma, da se mora poglobiti njegov politični pomen.

V BEOGRADU

Predsednik Saragat je prispel v Beograd z letalom družbe »Alitalia« 2. oktobra točno ob desetih, kjer ga je na letališču Tito osebno sprejel. Sprevod je nato krenil skozi Novi Beograd na Dedinje, kjer se je predsednik italijanske republike nastanil v dvorcu Stari dvor. Se v dopoldanskih urah je Saragat položil venec na grob neznanega vojaka na Avali in si ogledal monumentalno Meštrovićevo umetniško. Pri tem ga je spremljal italijanski zunanji minister Moro.

Zvečer se je Saragat udeležil slovesne večerje, ki mu jo je pripravil Tito v poslopju Izvršnega sveta (vlade) zvezne republike Jugoslavije. Sledile so zdravice z obeh strani.

Tito je prikazal osnovne smerice jugoslovanske politike, omenil sodelovanje med jugoslovanskimi in italijanskimi protifašisti v drugi svetovni vojni ter poudaril uspešni razvoj dvostranskih odnosov, ki se ob odprtju meji neprestano razvijajo. Skupni interesi bodo ustvarili ugodno vzdušje za reševanje še preostalih odprtih vprašanj. Pri tem vidi velik pomen v narodnostnih skupnostih (Tito za-

zavzemamo za gradnjo velikega mednarodnega znanstvenega objekta v Doberdobu« in pri tem očividno prezrl, da bo ta objekt prej ali slej smrt tamkajšnje slovenske skupnosti. Bili bi veseli, če bi dodal: »ob upoštevanju ohranitve tamkajšnje naše manjšine«. Saragat je znal v odgovoru navezati svoje besede prav na Doberdob in je dejal, da »cenimo zanimanje Slovenije za našo pobudo, da nudimo na italijanskem ozemlju v bližini Jugoslavije primeren prostor za graditev vrste objektov izrednega znanstvenega pomena; korigiramo od teh objektov bi nedvomno občutili na celotnem področju.« V ostalem pa je Saragat izrazil zadovoljstvo, da so prav naše obmejne pokrajine dale največji prispevek k dobrim sosedskim italijansko-jugoslovanskim odnosom.

Zadnji dan bivanja v Sloveniji je Saragat najprej obiskal tovarno »Iskra« v Kranju, nato pa si ogledal še jedrski inštitut v Ljubljani »Jožef Stefan« ter se za hip ustavil na ljubljanskem magistratu. Po ogledu slovenske prestolnice se je odpeljal na Brdo pri Kranju, kjer se je še enkrat sestel s Titom in bil z njim na kosilu. Točno ob 16. uri je Saragatovo letalo ob salvi 21 topovskih strelcev zapustilo Brnik in se usmerilo proti Rimu, pol ure nato pa še letali z italijanskimi časnikarji. Na njih leži sedaj velika naloga, da bodo duha prijateljstva preteklih dni znali naprej gojiti in razvijati.

vrača besedo »manjšina«, češ da je žaljiva) pri urejevanju teh vprašanj.

V odgovoru je predsednik Saragat najprej počastil Tita ki da je dostojen voditelj hrabrega ljudstva, nato pa prešel na potrebo konference o evropski varnosti. Popušcanje v Evropi bi ugodno vplivalo na ves svet in tudi na Sredozemlje, kjer je resnična ustaljeno življenjskega pomena za Italijo in Jugoslavijo. Podati si moramo roko preko Jadranskega morja, do katerega imamo pravico eni in drugi.

Naslednji dan, v petek dopoldne, so se pričeli v palači zveznega Izvršnega sveta uradni pogovori med delegacijama Italije in Jugoslavije. Navzoča sta bila poleg Tita in Saragata tudi zunanja ministra obeh držav Tepavac in Moro. Na jugoslovanski strani so poudarili, da je politika nevtrščnosti jamstvo za jugoslovansko neodvisnost, italijanska stran je po osvetlila svojo privrženost atlantski politiki, ki jamči njeno avtonomijo in omogoča proces pomirjenja.

Izredno velik poudarek je bil dan medsebojnemu gospodarskim odnosom. Italija je v blagovni iz-

menjavi z Jugoslavijo na prvem mestu; sledita ji Sovjetska zveza in Zahodna Nemčija. Lanski jugoslovanski primanjkljaj nasproti Italiji je znašal 92 milijonov dolarjev, letošnji pa bo dosegel 100 milijonov.

Zvečer je Tito priredil Saragatu veličasten sprejem v novem hotelu »Jugoslavija«, ki so ga nedavno odprli in sodi med najrazkošnejše hotele v Evropi. Po sprejemu se je Saragat s spremstvom namestil v Titovem modrem vlaku, ki ga je v soboto, 4. oktobra ob 9^h dopoldne pripeljal v Zagreb.

POSTANEK V ZAGREBU

V Zagrebu se je Saragat mudil le nekaj ur. Ogledal si je mesto, obiskal delavce v eni najbolj pomembnih hrvaških tovarn »Rade Končar« in se nato udeležil kosila, ki mu ga je pripravil predsednik sabora Hrvaške, Jakov Blažević.

V zdravici je Blažević pohvalil Saragata, ker je lani ob priliki obiska Trsta dejal, da ni vojna, marveč mir prirodno stanje človeštva, Saragat pa je v odgovoru omenil kulturne stike iz preteklosti, ki so vezali Hrvate z Italijani ter izrazil upanje, da bosta medsebojno sodelstvo kakor tudi prisotnost italijanske narodnosti znotraj Hrvaške olajšali napore za nove možnosti skupnega plodnega sodelovanja.

Popoldne ob 17,15 je Saragat z vlakom nadaljeval pot proti Ljubljani, od koder se je z avtomobilom takoj odpeljal naprej na Bled.

Medtem pa je Tito že bil v Kranju na Gorenjskem. Tam se je ob 17. uri sestel z domačimi in inozemskimi časnikarji ter jim odgovarjal na razna vprašanja. Obrazložil jim je osnovne smerice jugoslovanske politike, omenil, da bi bil pripravljen pristati na nekatere manjše popravke meje nasproti Italiji, pohvalil gospodarsko sodelovanje, ki je v teku med obema državama ter izrazil zadovoljstvo, da ga je Saragat povabil v Italijo. Ta obisk naj bi se predvidoma izvršil prihodnjo pomlad.

SLOVO NA BRNIKU

Predsednik Saragat je v Sloveniji preživel dva prijetna sončna dneva. Vreme mu je bilo ves čas naklonjeno, razen prvi dan v Beogradu. Očitno dobro razpoložen (»Se ribe so pri vas gostoljubne,« je v šali dejal, ker so se mu pridno pustile loviti na trnek) se je v ponedeljek, 6. oktobra poslovil na slovenskem letališču Brnik od svojega gostitelja Tita.

»Zagotavljam vam — je dejal — da boste deležni med vašim obiskom v Italiji prav takšnih simpatij, pozornosti in gostoljubja, s kakršnim ste obdali mene in moje sodelavce v vaši deželi,« nakar je Tito smehljaje odgovoril: »Arrivederci a Roma.«

Takoj po Saragatovem odhodu so istočasno v Rimu in v Beogradu objavili zaključno poročilo, ki se med drugim dotakne tudi obojih manjšin: »V politiki krepitve dobrega sodelstva se bo poleg širjenja kulturnih menjav ter turističnih pobud še posebej poudarjala važnost sodelovanja ustreznih narodnostnih skupin in obmejnega prebivalstva, ki morejo v veliki meri na podlagi notranjih določil in obstoječih mednarodnih sporazumov prispevati k nadaljnjemu izboljšanju ozračja in sodelovanja med obema narodoma.«

UTRIP CERKVE

Novi predsednik italijanske škofovske konference

Sv. oče Pavel VI. je imenoval za predsednika italijanske škofovske konference kardinala Poma, bolonjskega nadškofa. To mesto je bilo, kot je znano, prazno od nedavne smrti beneškega patriarha Urbanja. Kardinal Poma je sedaj star 59 let, je po rodu iz Pavije, škof pa je postal leta 1951. Od leta 1967 je bil dodeljen kardinalu Lercaru v Bologni za pomožnega nadškofa s pravico nasledstva, po kardinalovem odstopu 12. februarja 1968 je pa avtomatično postal bolonjski nadškof. Kardinal Poma velja za dinamično osebnost, ki zavrača tako imenovano diplomatsko zdržanje, zaradi katerega večkrat Cerkev ne nastopi tako odločno kot bi to zahtevale razmere. Znane so njegove besede: »Oblast škofova se ne sme istovetiti z despotizmom poglavarja, ki samo ukazuje, temveč z očetovstvom apostola, kateri je prejel poslanstvo sodelovati z brati, čeprav mu je ostala odgovornost odločitev.«

Razprava o razdejanju Jeruzalema

V teh dneh se je vršilo v Rimu peto biblično zasedanje na papeški univerzi Propaganda fide. Strokovnjaki so razpravljali o razdejanju Jeruzalema, ki so ga povzročili Rimljani leta 70 po Kr. V prihodnjem letu bo poteklo torej 1900 let od uničenja Jeruzalema.

Prvo ekumensko potovanje v Jugoslavijo Obisk iz Karlovca

Na Ciril-Metodovi šoli v Trstu smo v drugi meščanski vse leto proučevali zemljepisni položaj Jugoslavije, njene pokrajine, mesta, gorovja in reke, kakor tudi njeno zgodovino, zlasti srbsko. Takrat se mi še sanjalo ni, da mi bo nekoč dano potovati preko vseh teh dežel in se поблиže seznaniti s pogumnim srbskim in makedonskim narodom.

Na pobudo Apostolstva molitve sv. Cirila in Metoda se je letos od 16. do 25. septembra vršilo potovanje, ki so mu dali ime »študijsko ekumensko potovanje«, katerega glavni cilj so bili stari srbski samostani.

Odšli smo na 3000 km dolgo krožno pot v torek, 16. septembra v zgodnjih jutranjih urah. Bili so romarji s Tržaške, Goriške in dva tudi z onstran meje. Romanja se je udeležilo enajst duhovnikov, ki so vsi veliko pripomogli, da je romanje potekalo v najlepšem redu. Pokroviteljstvo je bilo zaupano msgr. dr. R. Klincu, vodstvo in ogled kulturnozgodovinskih spomenikov prof. M. Rijavcu, tehnično vodstvo prof. Sergiju Koglotu, naša življenja pa spretni roki Marijana Mozetiča, šoferja Avtoprometa iz Nove Gorice. Dr. Stanko Janežič in dr. Angel Kosmač pa sta nas seznanjala z zgodovino srbske in makedonske Cerkve.

Odšli smo na pot z velikim pričakovanjem, ki nas ni razočaralo, prej presenetilo, kajti nihče izmed nas si ni mogel predstavljati, kako čudovito lepa bo ta pot v naši »ekumenski ladji« preko vseh dežel sosednje Jugoslavije. Ne samo novi kraji in nova ljudstva, vsi potniki so pripomogli s svojo vedrino, razumevanjem do bližnjega in prenašanjem vseh nevšečnosti, da je bilo to romanje najlepše izmed vseh, kar smo jih doslej naredili.

PREKO SLOVENIJE NA HRVASKO

Do Ljubljane in do Zagreba je bila pot skoro vsem že znana. V Zagrebu nas je že čakalo kosilo in naglo smo odpotovali na prejšnji novim krajem in doživljati. V Zagrebu smo pomolili na grobu dveh velikih mož, kardinala Stepinca in škofa Mahničja.

Čudili smo se, ko smo prispeli v Slavonki Brod, da nas je sprejela taka tema. Pa so nam razložili, da je nastala okvara na električni napeljavi, čisto navaden pojav v južnih krajih. Na srečo so okvaro kmalu popravili in šli smo k večerji in nato k počitku.

Naslednje jutro smo zgodaj nadaljevali pot proti Djakovu. Ustavili smo se ob mogočni baziliki, ki jo je zgradil škof Josip Strossmayer, ki je tudi pokopan pod stranskim oltarjem na desni strani cerkve. Preprosti napis nam pove vse: *Aedificator ecclesiae: Josephus Georgius Strossmayer. Škof Strossmayer je vodil djakovsko škofijo od leta 1849 do 1905.*

V tej baziliki smo imeli prvo koncelebrirano sv. mašo, ki se je nato sleherno jutro našega potovanja ponavljala po raznih krajih, vse do Splita. Enajst duhovnikov je somaševalo in ta obred je bil tako lep, da nas je vse globoko prevzel.

Ogledali smo si še djakovski škofijski dvorec, ki hrani v svojih dvoranah neprecenljive umetnine in bogastvo. Tu smo prvič prišli v stik s kulturo Vzhoda, z tepoto ikon in svetih predmetov, starimi paramenti in rokopisnimi knjigami. Imeli smo izredno srečo, da nas je ljubeznivo sprejel djakovski nadškof msgr. Bauerlein, ki je bil vidno ganjen, ko mu je dr. Kosmač razložil namen našega potovanja.

Se 189 km smo imeli do Beograda. Zdelo se nam je veliko, a poznejša pota so nas naučila, da je za naš avtobus bila ta razdalja le malenkost. Preko lepe pokrajine, posejane s hrastovimi gozdovi, ko-

Mogočna stolnica v Zagrebu, v kateri je za glavnim oltarjem grob junaškega spoznavalca vere kardinala Stepinca. Grob je vedno poln rož in stalno obiskovan od vernega ljudstva

ruzniimi polji in nizkimi griči, smo še pred poldnem dospeli v jugoslovansko prestolnico.

V JUGOSLOVANSKI PRESTOLNICI

V Beogradu nas je že čakal msgr. Alojzij Turk, naš zvesti vodilnik preko velike prestolnice. Takoj nas je osvojil s svojo srčno dobroto in vnesplošno razgledanostjo. Pod njegovim vodstvom smo si najprej ogledali katoliško cerkev, posvečeno Kristusu Kralju, ki je obenem katedrala beograjskega nadškofa, pa je komaj malo večja kot naše podeželske cerkve. Nadškof msgr. Bukatko je bil zadržan in nas ni mogel sprejeti, ker je šel na pogreb nekga duhovnika, ki se je bil prejšnji dan smrtno ponesrečil z motornim kolesom.

Med ogledom mesta smo obiskali cerkev sv. Antona Padovanskega, zgrajeno po Plečnikovem načrtu. Svetišče je zidano v obliki okrogle stavbe iz rdeče opeke. Notranjost se dviga še v dvonadstropna obokana hodnika vse naokrog cerkve. Ne-

kaj posebnega je Marijin oltar, kjer za oltarjem stoji Majka božja in tako rekoč somašuje z duhovnikom, ko svoje stegnjene roke proži preko oltarja. S to veliko umetnino je Plečnik izpričal globino svoje vere in ljubezni do Matere božje.

Tisto popoldne smo si ogledali še dvorec Obrenovićev, kjer sta v usodni noči leta 1906 bila zahrbtno umorjena kralj Aleksander Obrenović in njegova žena Milena. Kraljestvo so za Obrenoviči prevzeli Karadžordževići, a tudi njihova dinastija ni preživela tega stoletja. Po počitku v lepem hotelu »Moskva« smo se naslednje jutro udeležili koncelebrirane maše v cerkvi Kristusa Kralja in nato odšli na Kalemegdan, krasno razgledno točko nad Beogradom. V ozadju so se dvigale v zrak številne stolpnice novega Beograda, pod nami pa se je raztezalo bogastvo voda, Save in Donave, ki od tu dalje družno bežita v objem Črnega morja.

(Se nadaljuje)

Zora Piščanc

Sto let tabora v Vižmarjih

Po sto letih je v naravnem amfiteatru v Vižmarjih nad Ljubljano vnovič zagorel taborski ogenj; okrog 30.000 Slovencev je prišlo zadnje nedeljo obuditi spomin na veliki Vižmarski tabor, na katerem je 17. maja 1869 prav tako 30.000 rodoljubov zahtevalo zedinjeno Slovenijo, slovensko univerzo, enakopravnost slovensčine v šolah in uradih ter samostojen gospodarski razvoj.

Pred govorniškimi odrom je stalo okrog 60 zastavonoš z gasilskimi, taborniškiimi in drugimi prapori. Vmes je bilo videti tudi nekdanji sokolski prapor. Ob praporih je bilo zbranih kakšnih 200 narodnih noš, ki so se pred toplim jesenskim soncem zaščitile s svojimi »zidanimi marelami«. V ozadju se je razpostavilo 600 pevcev dvanaestih pevskih zborov. Tudi napis nad tribuno je bil isti kot pred sto leti: »Zivela Slovenija! Zedinimo se! Ne vdajmo se!«

Slavnostni govornik je bil predsednik skupščine SR Slovenije Sergej Kraigher. Kot je to že običajno pri režimskih govornikih, je tudi Kraigher skušal predstaviti tabor v Vižmarjih kot predhodnika kasnejše komunistične revolucije na naših tleh in protest kmečkih množic zoper svoje konservativne voditelje. Zato je tekla

beseda o klerikalnih in liberalnih prvakah, ki da so ogoljufali ljudske množice za svoja osnovna pričakovanja. Od tu je Kraigher z lahkoto krenil na naš čas in skušal napraviti primerjavo z dobo pred sto leti. Ugotovil je, da se jugoslovanski družbeno-politični sistem razvija v neprestanih preizkušnjah, da je kultura bistveni del samoupravljanja, da bo treba večjo skrb posvetiti razvoju kmetijstva in da je Jugoslavija jamstvo slovenskega obstoja in razvoja. Obtožil je meščanski nacionalizem, da skuša slovenske komuniste prikazati kot ljudi, ki so pripravljeni svoje narodne manjšine žrtvovati in prid socializma in njegovih dogem; obregnil se je tudi ob staliniste, ki pa jim očitajo, da so preveč nacionalisti, ker da so izdali interese proletarskega internacionalizma. Za Kraigherja pa ni druge rešitve kot vključiti se v razvoj samoupravne socialistične zvezne Jugoslavije.

Škof Fulton Sheen - zlatomašnik

Znani ameriški škof in pisatelj Fulton Sheen je praznoval 50-letnico mašništva. Za to priliko mu je sv. oče poslal svoje čestitke.

Karlovac je hrvaško mesto ob Kolpi, najbližji sosed slovenskega mesta Metlike v Beli Krajini, zato Slovincem na Dolenjskem zelo domače mesto. V njem obstaja tudi kulturno društvo »Triglav«, ki ga vodi Slovenec dr. Adi Gruden, po rodu iz Idrije. Med obema svetovnima vojnima je bil bančni uradnik v Gorici, kjer ga je vezalo pristržno prijateljstvo s pok. Lojzutom in Pepijem Bratušem. Tako je dr. Gruden v želji, da vzpostavi stik z Gorico, ponudil Zvezi slovenske katoliške prosvete na Goriškem kulturno gostovanje društva »Triglav«. Odbor Zveze je ponudbo sprejel in tako so Karlovčani preteklo soboto in nedeljo uspešno gostovali s svojim izbranim programom najprej v Steverjanu, nato pa še v Katoliškem domu v Gorici. Priznati moramo, da so nas prijetno presenetili in nudili mnogo več, kot smo si mogli predstavljati.

Nastop je odprl vokalni oktet s pesmima Gallusa in Mendelssohna »Ecce quomodo moritur justus« in »Beati mortui«. Naj ob tej priliki omenimo, da je ta oktet že dopoldne pel pri slovenski sv. maši na Travniku.

Nato so prišli na vrsto mladi harmonikarji. So to res mladi ljudje, fantje in dekleta, 24 po številu, ki se ne bojijo žrtvovati časa, ko se pripravljajo na nastope. Ta ansambel »Mladih harmonikašev« je eden najbolj kvalitetnih na Hrvaškem in je že nastopal tudi v tujini, med drugim v Avstriji in Italiji. Orkester samih harmonik je nekaj čudovitega, nekaj, kar nam na Goriškem še ni bilo dano slišati. Vodi ga Anton Corbić, mlad dirigent, ki je med zadnjo vojno izgubil očeta in mater ter zrastle v krogu neke slovenske družine v Mozirju v Savinjski dolini.

Po treh točkah omejenega orkestra so spet nastopili pevci s slovensko pesmijo Zorka Prelovca »Jaz bi rad rudečih rož« in hrvaškega skladatelja Dragutina Kaska »Tebi v uho«. Spored so nadaljevali harmonikarji z Avsenikovo »V spomin« ter s »Kolom«. Potem so člani okteta predvajali dve hrvaški skladbi: duhovnika Josipa Čanića »Tajna ljubav« in Josipa Vrhovskega »Kradem ti se«.

Učinkovit je bil nato skupni nastop zbra in orkestra, ki sta skupno izvajala Rada Simonitija »Potrkan ples«. Mladi harmonikarji so temu dodali še madžarske melodije. Pevci so s svoje strani v nadaljevanju nudili občinstvu dve skladbi znanega hrvaškega skladatelja Gotovca, ki je svetovno znan po operi »Ero z onega sveta« ter dve pesmi Emila Adamića. Ena je bila »Snoči mi je bil ukraden rožmarin«.

Zatem so se pevci in harmonikarji spet povezali. Združeno so podali Radovana Gobca »Nič več ne bom hodila«. Orkester je nato samostojno izvedel odlomek iz operete Ivana pl. Zajca »Mocmi na brod«.

Na vrsto je prišla zadnja točka, gotovo najbolj veličastna iz vsega poldrugo uro trajajočega sporeda, ki se je gladko odvijal brez vsakega odmora. Vsi nastopajoči so v skupni povezavi doživeto izvedli odlomek iz opere že omenjenega Ivana pl. Zajca »Nikola Zrinjski«. Tu brani hrvaško trdnjavo Siget pred Turki in poziva svoje borce v boj, čeprav ve, da si življenj ne bodo rešili. V operi je čutili vpliv Verdijevega »Nabucca«. Ivan pr. Zajc je bil po očetovi strani Slovenec, rodil pa se je na Reki in se je oblikoval v hrvaškem kulturnem krogu.

Ta točka je naše občinstvo tako užgala, da so jo morali nastopajoči ponoviti. Med mogočnim aplavzom občinstva je gdč. Verena Korišić poklonila dirigentu orkestra Corbiću šopek rož, dr. Gruden pa se je vidno ganjen zahvalil za izkazano pozornost in pozval vse navzoče, naj za vse čase vztrajajo na tej zemlji in ostanejo zvesti slovenski pesmi ter besedi.

—Jk

kan iz Solkana prelat Andrej Simčič ob asistenci gg. dr. Močnika, Eržena in Juraka. Navzočih je bilo dvajset sester iz Gorice in Trsta ter mnogo domačinov. G. prelat je med mašo orisal pokojničin lik in življenjsko pot, pevcu pa so na koru zelo ubrano spremljali sveto daritev. Nekaj prelepega so bile molitve iz novega pogrebne obreda, ki je šele dan na preizkušnjo in smo jih mnogi s te strani meje prvič mogli slišati ter obredu prisostvovati.

Pok. s. Benedikta, v svetu Frančiška, je v kongregaciji preživela 51 let. Preoblečena je bila v Mariboru, kasneje je prišla v Tomaj, bila nekaj let v Severni Ameriki, doživela v Gorici zatrtje Sirotišča s strani fašizma, ki so ga vodile šolske sestre, in se nato vrnila v Jugoslavijo. Tam jo je v Melju pri Mariboru doletel nemški napad. Spet jo najdemo v Tomaju, po letu 1943 pa v Ravnici, kjer dve leti uči otroke slovensčine. Ko se sestre vrnejo v Gorico in prevzamejo nekdanje Sirotišče, sedaj Zavod sv. Družine, pride tudi ona v te kraje, ki jih nato ne zapusti več. Bila je preprosta, iskrena in samostojna redovnica, res hčerka sv. Frančiška, ki je delala, dokler so ji moči dovoljevale. Naj v miru počiva!

★

Odprtost rabeljskega pevskega zbora

Po zaslugi neutrudnega župnika v Rablju, g. Petra Tomasina, ki je beneški Slovence, mešani pevski zbor vedno bolj uspešno opravlja svoje poslanstvo zblizanja med narodnostnimi skupinami, ki žive v Kanalski dolini.

V torek, 30. septembra je bila v Rablju folkloristična prireditev. Na sporedu so bili furlanski in slovenski plesi ter pesmi. Navzočim Slovincem je bilo toplo pri srcu, ko je v kino dvorani zazvenela pesem Simona Gregorčiča »Nazaj v plavinski raj«.

Tako tudi v Rablju vedno bolj prodira duh medsebojnega sodelovanja in spoštovanja, kar je nujen predpogoj, da bo mogoče krščanstvo res izvršiti svojo nalogo.

***

V četrtek, 2. oktobra je umrl v Rablju po kratki bolezni 72-letni rudar v pokoju Ivan Klavora. Naslednjo soboto so ga pokopali na krajevem pokopališču ob veliki udeležbi domačinov in predstavnikov rudnika. Navzoč je bil tudi glavni ravnatelj inž. Ardegni. Pokojnemu slovenskemu rudarju Klavori naj bo Bog zadnje in največje plačilo.

Letak zoper Ribičiča

Dr. Ljubo Sirc, ki predava mednarodno ekonomijo na britanski univerzi v Glasgou, je v angleščini objavil letak z naslovom »Srečanja z novim Titovim ministrskim predsednikom«.

Pisec v letaku nazorno opiše osebne skušnje z Ribičičem kot svojim glavnim zaslišavcem med ljubljanskim procesom proti Nagodotovi skupini leta 1947. Ing. Nagode, dr. Sirc in vseučiliški profesor dr. Boris Furlan so bili tedaj obsojeni na smrt. Nagodeta so tudi dejansko usmrtili, Sircu in Furlanu pa so kazen spremenili v dosmrtno ječo in ju nato čez sedem let izpustili. Dr. Sirc se je leta 1955 z begom rešil v Italijo, od koder se je zatekel v Svico, kjer je dobil politično zatočišče.

Dr. Sirc v letaku tudi obtožuje Ribičiča, da je bil leta 1945 glavni organizator pokola 12.000 vrnjenih slovenskih domobrancev in da je lastnoročno sodeloval pri nekaterih pobojih. Po likvidaciji domobrancev in zatrtju zadnjih ostankov demokratične opozicije v Sloveniji je Ribičič prav s toliko vnmom in krutostjo uničeval kominformiste.

Dr. Sirc poudarja, da so po Stalinovi smrti skušale vse komunistične države vsaj delno rehabilitirati žrtve stalinovskih čistk. Edina izjema je bila in je še Jugoslavija. Ta je šla tako daleč, da je prav Ribičiča, tega izrazitega stalinista, imenovala za predsednika svoje zvezne vlade. Po mnenju dr. Sirca je bil to hud udarec za težnje jugoslovanskih liberalnih komunistov, ki si, kakor kaže, prizadevajo za pomiritev med različnimi skupinami v partiji sami, za sporazum z nekomunističnimi liberalnimi razumniki in za spravo z večino ljudstva, kar naj bi okrepilo jugoslovanski politični položaj.

Ribičič naj bi izvedel novo Titovo linijo, ki jo je napovedal Tito s svojim govorom v Kraljevi, ko je dejal, da »bomo odslej dosti strožji z vsemi, ki bi skušali motiti našo notranjo enotnost z različni protirevolucionarnimi gesli ali šovinističnimi izbruhi«.

IZ ŽIVLJENJA NAŠIH LJUDI

† S. Benedikta Plesničar

Preteklo soboto so položili k večnemu počitku v Ravnici pri Grgarju s. Benedikto Plesničar iz kongregacije šolskih sester. Rodila se je pred 79 leti v vasi Podgozd, ki spada pod kuracijo Ravnice. Vse življenje je ostala navezana na svojo farno cerkev; vsako leto je zadnje čase polletne mesece preživela na svojem domu. Vsi, ki so jo poznali, so vedeli, kako si je želela zaključiti svojo življenjsko pot v svojem kraju. Bog jo je uslišal. V noči na prvi petek 3. oktobra je mirno ugasnila kot sveča. Zares je zaspala v Gospodu.

Pogreb je bil naslednji dan v Ravnici. Pogrebne obrede je izvršil župnik in de-

Beograd, mesto na sotočju Save in Donave ter kraj, kjer se srečujeta Vzhod in Zapad in kjer se preliva latinska kultura v bizantinsko, nudeč sedanjemu pokoncilskemu času vrsto možnosti za iskren ekumenski dialog. Pod šiljastim zvonikom, ki pripada pravoslavni cerkvi je videti kupolo srbske patriaršije

Ali smo vsi storili svojo dolžnost? S kolesom v Lurd

Kako se mi je godilo na dolgi poti

Sredi preteklega tedna so se učencem in učencem odprla šolska vrata in šolski zvonec, ki jim bo vsako jutro ob določeni uri pel, jih bo klical k učenju in marljivemu izvrševanju vsakodnevnih dolžnosti. Začelo se je resno šolsko delo, ki ga bosta budno spremljali zanimanje in skrb staršev, ki so svojim otrokom z besedo in zgledom prvi in najbolj uspešni vzgojitelji. Prav vsem želimo, da bi se v novem šolskem letu veliko lepega in koristnega naučili.

PRAVICA DO VZGOJE IN POUKA V MATERINEM JEZIKU

Odveč bi bilo poudarjati, kakšne važnosti je za oblikovanje otrokovega značaja, za skladnost v njegovem duševnem razvoju in za njegov uspeh izbira šole, tako osnovne kot nadaljevalne. Zato ne more biti vseeno, kateri šoli smo otroka zaupali. Ceravno se položaj glede vpisa in obiska slovenske šole na splošno izboljšuje, naložimo ponekod še vedno na žalostni pojav zavestnega in prostovoljnega odpadništva, na primere, ko zavedno in brezvestno starši ne privoščijo svojemu lastnemu otroku niti najosnovnejše in zato najnarravnnejše pravice, da bi se mogel vzgajati in izobraževati v materinem jeziku, temveč ga — ne meneč se za kvarne posledice takega koraka ter za škodo, ki jo s tem povzročajo vaški in širši narodni skupnosti — palnejo v šolsko okolje, ki ga ne bo moglo nikdar docela osvojiti in ki ga tudi otrok sam ne bo mogel nikdar tako vzljubiti kot bi vzljubil domače.

PRIMER SV. KRIZA

Letos beležimo tak žalosten primer v Sv. Križu. Pred dobrim letom sem v »Katoliškem glasniku« zasledil dopis, ki se je tika nekaterih pevcov krajevnega komunističnega pevskega zbora »Vesna«, ki so proslavljali Prešerna, a je bilo ob robu »proslave« slišati na njihov račun dokaj pikre pribombe, ker da so pošiljali svoje otroke v neslovensko šolo in vrtec. Ker mi je rast in bodočnost naše šole nemalo pri srcu, sem se letos pozanimal na licu mesta in zvedel, da so isti nadebudni »prosvetarji« resnično vpisali svoje otroke v neslovensko šolo, v kolikor je slednji niso že prej obiskovali. Naj podčrtam dejstvo, da sta najmanj dva teh očetov nastopila v sklopu istega zbora celo na šolski proslavi 25. maja, ko je bila slovenska osnovna šola v Sv. Križu poimenovana po domačem slikarju-umetniku Albertu Sirku in je ta poleg cerkvenega, povabila k sodelovanju tudi njihov zbor! Ob tako grobi nedoslednosti teh in sličnih ljudi sem vprašal po vzrokih, pa mi je starejši Križan ponovil, kar smo v našem tisku že večkrat rekli in napisali, namreč da so to neizogibni sadovi preko dvajsetletne fratelančne »vzgoje«, ki je mladim ljudem histerično vtepla v glavo neki internacionalizem, na katerega se danes kot polnomočni očetje sklicujejo.

KAJ PA PROSVETNO DRUŠTVO »VESNA«?

Ko govorim o pevcih, predpostavljam, da gre za neke bolj ali manj zavedne članke nekega prosvetnega društva, ki bi se normalno moralo ukvarjati s tem, da bi gojilo slovensko besedo in pesem z namenom, da bi oblikovalo in utrjevalo v svojih udih in vaščanih narodno zavest in ljubezen do slovenske kulture, ki sta vse nekaj drugega kot skleda čevapčičev in liter vina v osmici.

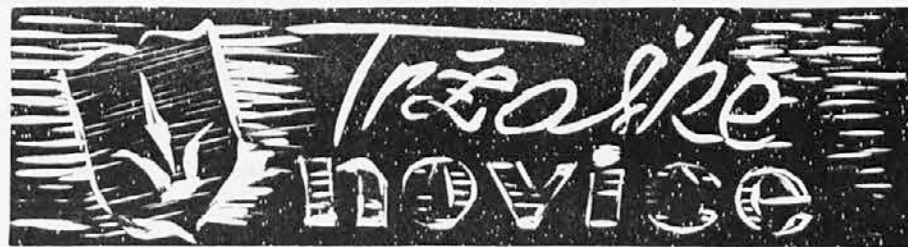
Toda če je med pevci skupinica oseb, ki se upa nastopiti s slovensko pesmijo na javnih prireditvah in istočasno potujčevati lastne otroke, potem moram zaključiti, da imajo prav tisti Križani, ki pravi, da je komunizem s svojo »vzgojo« potujčil več naših ljudi kot sta jih kdaj potujčila fašizem in Lega nazionale skupaj! Jasno je, da se komunisti takih očitkov iz volilnih razlogov odločno branijo in skušajo dokazovati nasprotno.

Tako je že omenjeno prosvetno društvo »Vesna« dne 23. septembra letos (vpisovanje v osnovne šole se je zaključilo 15. septembra!) sklicalo »javni vaški šolski sestanek, na katerem so člani Odbora za slovensko šolo v Trstu govorili o vpisu in o važnosti slovenske šole«. Če upoštevamo dejstvo, da so v tistem času sinovi nekaterih pevcev že bili vpisani na italijanski

šoli, potem je jasno, da je bil sestanek le pesek v oči in izživanje tistih zavednih slovenskih staršev, ki so dolžnost do svojih otrok in naroda možato izpolnili.

Ako nimajo pevski člani prosvetnega društva »Vesna« toliko vpliva in moči, da bi v svojih vrstah napravili nekoliko reda, bomo prisiljeni sklepati, da capljajo za istoimenskim športnim društvom, ki se je v svoji domači slovenski vasi proslavilo s tem, da je ob neki tekmi namestilo k vhodom na igrišče enojezične napise samo v italijanščini in — kakor se sliši — dostavlja slovenskim časopisom in društvom obvestila samo v italijanščini, čeravno je ogromna večina podpornih članov istega športnega društva — Križanov. Ali bo tudi prosvetnemu društvu »Vesna« od slovenskega ostalo samo še ime?

Spectator

Nekaj šolskih vesti

Starši otrok na nekaterih osnovnih šolah se pritožujejo, da je premalo učnih moči. Najbolj energično so nastopile matere iz Rojana, kjer zahtevajo še eno učno moč glede na to, da se je na tej šoli letos število učencev povečalo in je en razred več kot lani.

Razen tega z obžalovanjem ugotovljamo, da ni bila ustanovljena še nobena strokovna šola kljub tolikim obljubam.

Z letošnjim šolskim letom je dolgoletna ravnateljica srednje šole »Ivan Cankar« pri Sv. Jakobu, prof. Marija Blažina stopila v pokoj. Prof. Blažinovi, ki je bila zelo priljubljena pri učencih in pri profesorjih, želimo, da bi dolgo vrsto let uživala za služeni pokoj. Ravnateljstvo omenjene šole je šolski skrbnik poveril prof. Veri Bedendo Semenič.

Poroka v Rojanu

V soboto, 4. oktobra sta se v rojanski župni cerkvi poročila dr. Emidij Susič in gdč. Lučka Peterlin. Poročno sv. mašo je daroval g. Jože Markuža, ženinov sošolec. Zeninu in nevesti voščimo obilo božjega blagoslova na skupni življenjski poti!

Barkovlje

Barkovljani smo v nedeljo pobožno in v veselju proslavili praznik rožnovenske Matere božje. Po slovesni sv. maši se je razvila procesija z Marijinim kipom. Udeležilo se je lepo število domačinov, prišli so pa tudi mnogi iz drugih krajev. Sonce je lepo sijalo in vsakdo se je rad ozrl na lepo okrašeni kip Matere božje in na številne narodne noše, ki so ga spremljale. Popoldne je bila po blagoslovu prireditve v župnijski dvorani. Nastopil je pevski zbor »Jacobus Gallus«, ki je zapel vrsto umetnih, verskih in narodnih pesmi. Zahvala za lepo slovesnost gre domačim duhovnikom, našemu cerkvenemu pevskemu zboru, posebno pa našim fantom in dekletom za požrtvovalnost in prizadevanje ter vsem ostalim, ki so pripomogli k uspehu tega barkovljanskega praznika.

Poroka v Bazovici

Naša zvesta cerkvena pevka Magda Mužina se je 28. septembra poročila z doma-

činom Marijem Renčelj. Novemu zakonskemu paru voščimo vse dobro.

Sestanek gospodarske delegacije KD v Rimu

Pretekli teden se je gospodarska delegacija tržaške Krščanske demokracije pod vodstvom poslanca Belcija sestala na ministrstvu za trgovinsko mornarico z ministrom Vittorinom Colombom. Člani delegacije, in sicer pokrajinski tajnik in podtajnik Coloni in dr. Antonini, predsednik trgovinske zbornice dr. Caidassi, predsednik neodvisne ustanove za tržaško pristanišče dr. Franzl in tržaški župan inž. Spaccini, so obravnavali z ministrom številna pereča gospodarska vprašanja tržaškega pristanišča.

Verska pomoč na bodočih olimpijskih igrah

Leta 1972 bodo v Münchnu na Bavarskem olimpijske igre. Igre zanimajo tudi cerkvene oblasti, ker bo treba poskrbeti za versko asistenco številnim atletom in obiskovalcem. Kardinal Döpfner je v ta namen sestavil posebno komisijo.

Zadnje nedelje novembra bo Zveza cerkvenih pevskih zborov na Tržaškem priredila v Kulturnem domu v Trstu revijo pevskih zborov. Objavljamo sliko cerkvenega pevskega zbora iz Sv. Ivana v Trstu, ki bo tudi nastopil na omenjeni letošnji reviji

BOJ ZA MLADINO

Metlika, stara sokolska trdnjava, katero so vodili največ učitelji, vedno prav posebno izbrani za to Ganglovo punčico očesa, je menila, da je bil zadan smrtni udarec katoliškemu gibanju; oni so rekli seveda »klerikalcem«. Mi pa nismo mirovali, čeprav so nas orožniki stalno nadlegovali. Enkrat sem bil celo obsojen na 2000 dinarjev globe, ki sem jo seveda plačal, potem so me pa spet pustili v miru.

Naše delo je bilo rešiti mladino. Ustanovili smo otroški vrtec, v katerem so bili vsi najboljši otroci. Vsi so to smatrali za čast in tako so bili v naših rokah tudi otroci politično nasprotnih družin. Prvo sv. obhajilo je dalo vsako leto stotino otrok, ki so bili na ta veliki dogodek res lepo pripravljani in njihova molitev je podpirala naša višja prizadevanja in nas ščitila. Moč te njihove molitve sem občutil posebno leta 1930, ob priliki sv. Alojzija, ki je bil dan prvega sv. obhajila.

Prejšnji večer, pozno v noč, sem imel v Slamni vasi vajo za igro. Ko se vračam s kolesom domov, je že bila trda noč, jaz pa brez luči. Kar nenadno vidim nekaj črnega

Marijan Devetak iz Sovodnje ob vhodu na prostor pred baziliko v Lurd

Zadnjič smo vam predstavili Marijana Devetaka, Sovodenjca, ki je s kolesom poromal v Lurd. Danes nadaljujemo razgovor z njim.

Mi navadni ljudje romamo v Lurd najraje v spremstvu. Vi pa ste vso dolgo pot prevozili sami brez vsake družbe. Ali ni bilo dolgočasno?

Nikakor ne, svet je tako lep in čudovit, da ga še najbolje uživaš, če si sam. Sicer pa mi v Lurd, kjer sem se nekaj dalj ustavljal, ni manjkalo družbe.

Kdaj ste se odpravili na pot?

Ravno na praznik Marijinega vnebovzvetja zjutraj ob 6.30 sem zasedel kolo in začel vožnjo v svet.

Koliko kilometrov ste povprečno prevozili na dan?

Pisal sem dnevnik in v njem beležil vsak dan tudi prevožene kilometre. Vidim, da sem povprečno prevozil vsak dan od 200 do 250 km; kak dan več, kak dan manj. Na pot sem se odpravil navadno vsako jutro dovolj zgodaj po izdatnem zajtrku. Po poti sem se vsako toliko ustavljal, da sem kaj popil ali pojedel, posebno opoldne.

Zanima me, kakšen je bil vaš jedilni list na potu, oziroma s čim ste se v glavnem hranili na tako dolgi in naporni vožnji? Pil sem veliko mleka; potem mineralno

vodo in razne brezalkoholne pijače. Hranil sem se obilno s sadjem, jajci, pečenko in zelenjavo; včasih sem kje dobil tudi italijanske testenine. Moral sem izbirati hrano, ki ima dosti vitaminov in je lahko prebavljiva.

Pa niste shujšali ob taki hrani? Naši ljudje menijo na splošno, da je treba na potovanju piti veliko vina, jesti dosti mesa in si privoščiti še druge dobrote, da ne opešajo.

To nikakor ni res. Takšna hrana samo veča žejo in ne daje energije. To sem sam izkusil, saj sem ob povratku domov tehtal celo nekaj več kot pa ob odhodu.

Ali bi nam lahko orisali pot, ki ste jo izbrali za svoje potovanje?

Izbral sem pač smer, ki je najkrajša: Sovodnje, Mestre, Mantova, Piacenza, Genova čez Bobbio. Nato po Rivieri do Nice, Aix en Provence, Arles, Béziers, Carcassonne, Foix in končno Lurd. Nazaj grede sem se držal bolj ali manj iste poti.

Oprostite. Vidim, da brskate po svojem dnevniku, da si osvežite spomin. Rad bi vedel, ali ste imeli na poti kakšne posebne težave.

Seveda, teh ni manjkalo. V severni Italiji me je večkrat močilo, da sem se moral ustaviti. V Franciji pa me je žgalo sonce. Posebno huda vročina je bila ob morju med Béziersom in Carcassonom. Pomagal sem si tako, da sem se večkrat med dnevom okopal v kaki vodi. Prav tako sem se okopal tudi vsak večer, če je le bilo mogoče. Potem ne smem pozabiti tudi na nekatere krize, ki so nastopile, ko noge niso hotele več poganjati pedalov. To so stvari, ki se dogodijo vsakemu kolesarju. V takih primerih sem si pomagal z masažami in je šlo naprej. In končno naj omenim še pomet na cestah. Izpuhi avtomobilov tako onesnažijo zrak, da sem včasih bil po nekaj urah že ves črn od saja. Moral sem zato zelo paziti, da mi koža ni razpokala. V ta namen sem uporabljal poleg kopanja tudi razne kreme. Kolesar ima na tako dolgi poti pač težave, ki zanje tisti, ki se vozijo z avtomobilom ali z vlakom, niti ne vedo.

Dovolite mi še eno vprašanje o vašem potovanju. Na kakšne ceste pa ste nalete? Cesta je za kolesarja tudi važna stvar.

Ceste so bile dobre in slabe. Po avtocestah pač nisem smel voziti, zato sem se držal običajnih pokrajinskih cest. Te so sicer tudi asfaltirane, toda ponekod so bile slabe, posebno okrog Nice. V svoj dnevnik sem si zapisal: Nica: Polno semaforjev, vročina, cesta obupna, gotovo dosti slabša kot so jugoslovske ceste. Moram voziti počasi.

Kako pa je bilo s kolesom? Ste imeli kake izredne okvare?

Tega pa ne. Nekajkrat sem moral krpiti zračnico, zlomila se mi je ena špica in imel sem še kako manjšo okvaro. Vendar sem srečno s svojim kolesom dospel v Lurd in se vrnil domov.

(r+r)

(Konec prihodnjič)

Nova provincialka šolskih sester na Tržaškem

Za novo predstojnico tržaške in goriške province šolskih sester je bila imenovana s. Elizabeta Likar. Dosedanja predstojnica s. Judita Pipan gre v Rim kot svetovalka v vrhovnem predstojništvu šolskih sester. Obema čestitamo in jima želimo vse najboljše!

† Msgr. Janez Hladnik

47 V SLUŽBI CERKVE IN NARODA (SPOMINI)

Seveda je bil takoj imenovan tudi okrajni glavar: dr. Karlovaris, prijazen možiček, ki je bil pač »koristno budalo«. On niti slutil ni, kakšno je ozadje, v katero so ga bili zapletli.

Tako se je pripravil velik banket, h kateremu so tudi nas povabili, to se pravi župnika, mene, naše župane in glavne može. Večina je bila mnenja, da je dovolj, da nas gre nekaj. Jaz sem šel in mala skupina z menoj.

Z velikansko potratu so pripravili banket in drug drugemu obilno kadili. Mi smo pozorno poslušali, kajti tedaj smo šele zvedeli, kdo so krivci tega izdajstva. Ko so vsi vse povedali, se tudi jaz prijavim k besedi.

Pa pravim: »Gospoda, slavimo pomemben dan. Spominjamo se starih dni in

slavnih časov, ko so metliški mejni grofi vadili vojsko in strumno stopali na boj proti sovražnikom Turkom, ki so deželi prinašali grozo in smrt. Danes praznujemo spet dogodek, ko je dobila Metlika čast mejnega grofa v osebi okrajnega načelnika. Ali je to v naše dobro ali pa ne, to bomo pa šele videli. Kot veste, se na Triglav lahko pride z raznih strani: iz doline Vrat ali iz Bohinja. Kdor gre iz Vrat, nima pravice podtikati slabega namena onemu, ki hodi iz Bohinja. Tako tudi mi ne, gospoda. Smo različnih mnenj, kje je sreča in bodočnost Metlike. Bodočnost bo pokazala, če imamo bolj prav mi ali vi, ki danes praznujete svojo zmagalo!

Burno ploskanje je povedalo, da sem pravo zadel. Da je bilo naše nezaupanje na mestu, se je kmalu pokazalo. Čez nekaj dni pride na glavarstvo vprašanje, kakšne zadrage obstajajo v »srezu«. Poslali so uradnike do mene. Pa so se začudili, kaj da ima s tem »pop« opraviti. Kmalu so poslali v Zagreb poročila, ki so se zdeli za Hrvate praviljice, o Metliki, kjer imajo slovenski »popi« vnsko zadrugo, ki je v celi Hrvaciji ni enake.

pred seboj, jaz pa v naglem diru. Ze sem udaril v nekaj trdega. Bilo je oje voza, ki je stal sredi ceste z voli. Po meni je, me je prevzela groza! Strahoten udarec v levo ramo me je vrgel na eno stran, kolo na drugo, vola kvišku. Pa ni bilo nič kolesu, le naočnike sem šele drugi dan prišel iskati in jih našel strte.

S temi otroki, računal sem s tristo rednimi člani vrta, sem prirejal lepe izlete, katerih so se radi udeleževali tudi njihovi starši.

UMAZANA IGRA

Duhovnika je treba oblatiti, taka je peklena postava, katero sovražniki vere dobro poznajo. Če ga umažejo, bo takoj manj veljala njegova beseda. Če je res ali ne, tega večinoma ne vprašajo. Ženska, katera jim pri tem navadno služi, se hitro dobi. Ali je gospa Vilma, mati dveh malih deklic in simpatična mlada ženska vedela in hotela igrati vlogo v tej grdi igri, tega ne vem. Dejstvo je, da je bila povsod in vedno zraven, kamor sem jaz peljal otroke in kjer sem bil. Ne vedoč, da je kaj za plotom, sem stopil tudi v njeno zida-

nico v Draščih ter popil kozarec vina in povedal kako zabavno besedo. Pa so bile oči, ki so budno nad mano pazile in tako je prišlo v javnost, da je nekaj med Vilmo in gospodom... Pa mi je pravi čas prišlo vse na uho, da sem lahko jezike zavezal, ker sem odtegnil ognju vsako gorivo. Intriga ni uspela in vse je šlo kmalu v pozabo.

DELO ZA FANTOVSKO MLADINO

Starejša generacija je bila globoko verna in Cerki vdana. Duhovnika morda nikjer niso tako cenili kakor v Beli Krajini. To sem doživljal vedno, posebno pa tedaj, ko sem pobiral bero.

Zlepa ni bilo nikogar, ki bi naredil nelep obraz, ko smo prišli po bero, ki je obstajala v določeni merici vina. Gospodar sam je čakal v zidnici in slovesno sprejel gospoda ter vse druge. Najprej je postregel s svinino in kruhom ali »povitico«, nato je vzel merico in prinesel: »To je za gospoda kaplana.« Potem je pa šel še enkrat, pa znova prinesel in dejal: »To je pa za vas, gospod Janez.«

(Se bo nadaljevalo)

Nova imenovanja med duhovščino

V mesecu septembru je goriški nadškof izvršil razne spremembe v vrstah škofijske duhovščine. Začelo se je v semenišču. Dosedanji rektor msgr. Ettore Fabbro je odstopil in na njegovo mesto je bil imenovan msgr. Ennio Tuni, ki je bil svoj čas vikar v stolni cerkvi in profesor v semenišču, zadnja leta pa je vodil župnijo v Ogleju. Prav tako je odstopil ekonom semenišča msgr. Mihael Grusovin, njegovo službo bo odslej opravljal don Mario Pini, voditelj škofijske podporne ustanove.

Don Luigi Marcuzzi, do sedaj župnik v Villesse, je postal župnik in dekan v Ogleju; don Cesare Scolobig je bil imenovan za župnika na Malih Rojcah (Campagnuzza); g. Stanko Pontar bo upravljal župnijo v Zagraju zaradi odhoda dosedanega župnika dona Inca; stolni vikar don Diego Bertogna in don Lorenzo Boscarol sta bila imenovana za cerkvena asistenta mladinske Katoliške akcije; v stolnico pride za vikarja novomašnik don Eugenio Biasiol; na Travniku bo za novega kaplana don Francesco Ciuti, don Valerio Gregori pa pojde za kaplana k Sv. Jožefu Delavcu v Stražice.

Rožnovensko slavje v Podgori

Cudovito jesensko popoldne z mehko božajočim soncem je nudilo veličasten okvir rožnovenskemu slavju, ki ga prireja podgorska župnija še iz časov pok. nadškofa Sedeja vsako leto na prvo nedeljo v oktobru.

Udeležba pri procesiji je bila letos znatno večja kot prejšnja leta. V lep okras so ji bile slovenske skavtine iz goriškega mesta in okolice. Prihiti so tudi pevci iz Mirna z onstran meje, ki so se zlili z domačini v eno celoto in pod vodstvom organista in pevovodje Venceslava Budina navdušeno prepevali tako pri procesiji kot pri sv. maši.

Zelo lep in globoko zasnovan govor je imel po povratku procesije v cerkev župnik iz Mirna, Gašper Rudolf. Povedal je, zakaj je za premnogo rožni venec dolgočasna in neprijetna molitev. Razlog je preprost: vsaka molitev predstavlja predhodno spremembo življenja in ne varčevanje s časom. Kadar sta ta dva elementa odsotna, nam postane molitev nadležna. Za italijanske vernike pa je spregovoril nekdanji gvardijan na Sv. gori p. Viljem Endrizzi.

Števerjanci z »Desetim bratom« v Ligu nad Kanalom

Dramska družina prosvetnega društva »F. B. Sedej« iz Števerjana in narodnozabavni ansambel »Jana«, ki deluje v okviru istega društva, sta gostovala na povabilo tamkajšnjega kulturnega društva v nedeljo, 5. oktobra v Ligu nad Kanalom (Jugoslavija).

Dramska družina je prikazala igro »Deseti brat«. Po tolikih ponovitvah (igrali so jo že v Števerjanu, Doberdolu, Standrežu in Medani) teče igralcem podajanje kar dobro, tako da je bilo občinstvo, ki je za to priliko popolnoma napolnilo prostorno dvorano, zelo navdušeno nad izvajanjem gostov ter je večkrat nagradilo igralce z iskrenim ploskanjem. Igralce je občinstvo predstavil predsednik krajevnega društva Jožko Mozetič, v imenu društva »F. B. Sedej« pa se je za topli sprejem zahvalila prof. Helena Knez, ki je poudarila, da to društvo že vrsto let navezuje stike s prosvetnimi društvi iz matične domovine, kar je za naš obstoj v Italiji življenjske važnosti.

Po igri je nastopil ansambel »Jana«. Ob ljudskih zvokih se je zavrtelo mlado in staro in so se ob dobri kapljici utrjevali komaj navezani stiki.

Osebnostna razstava Eve Ronay

Od sobote 4. oktobra do sobote 18. oktobra razstavlja v kavarni »Teatro« v Gorici svoja dela tržaška slikarica Eva Ronay. Rojena v Pulju se je zgodaj preselila v Trst. Slikarstvo je študirala na umetnostni akademiji v Benetkah. Uveljavila se je kot slikarica, ki globoko doume in občuti slikarsko umetnost. Njena dela so že bila razstavljena v Trstu in v drugih mestih naše dežele, na deželnih in državnih razstavah.

Odkritje spomenika v Doberdolu

Kot je znano, bo to nedeljo v Doberdolu odkritje spomenika padlim partizanom. Padlim za ideal naroda, svobode in bratstva gre vsekakor spoštovanje, nam vsem pa opomin, naj gradimo boljšo bodočnost, ki ne bo zašla spet v sovraštvo, nasilje

in nevernost! Želimo, da bi spomenik to vedno izražal in ne bi bil pokvarjen z dodatki politične vsebine, ki bi izražali ločitev, strankarstvo ali nevero.

Želimo, da bi praznik lepo uspel, zlasti da ne bi manjkalo blagoslov spomenika; zato bi bil neumesten kakršen koli znak politične opredelitve, ki bi ga v zadnjih trenutkih nekateri radi dodali, čeprav tega ni bilo v načrtu in čeprav je bilo sklenjeno ter v javnosti povedano, da ne bo nobenega političnega (in tudi ne verskega) znaka. Pri spomeniku so sodelovali vsi. Naj se torej spoštuje mnenje vseh in zlasti prvotni načrt, ki je bil ob tisti priliki prikazan po vseh družinah.

Želimo, da bi tudi molili za padle; saj bo v nedeljo posebna maša zanje ob 9. uri v domači cerkvi.

Goriška mladina vabi na

MLADINSKO SREČANJE
ki bo v nedeljo, 12. oktobra 1969
na Sveti gori

- Zborna mesto je Travnik, od koder bo odhod peš ob 13. uri skozi mejni prehod pri Rdeči hiši. Ne pozabite vzeti s seboj prepustnice ali potnega lista.
- Ob 16. uri zbor pred baziliko, kjer bo nato razgovor in petje. Sledi blagoslov v svetišču.
- Prišli bodo tudi mladi ljudje iz Slovenije, da z nami izmenjajo misli.
- Povratak ob mraku.

Na veselo svidenje!

Z ljudskimi plesi pridejo v Gorico

V nedeljo, 19. oktobra pride v Gorico Folklorna skupina ljudskih plesov in pesmi iz Zadra v Dalmaciji. To je priznana skupina, ki si je pridobila že velik sloves v domovini in v tujini. Sestavlja jo okrog 40 članov, ki izvajajo ljudske ples vse Jugoslovanskih narodov. Med pesne točke vpletajo tudi pesmi, ki jih poje skupina »Dalmatincev«. Imajo zelo pester program, ki traja približno dve uri. Ples spremlja poseben instrumentalni ansambel.

V Gorici smo do sedaj videli dve taki skupini iz Ljubljane: Maroltovo folklorno skupino in pa skupino Tine Rožanc. V nedeljo, 19. oktobra bomo imeli priložnost občudovati še skupino Hrvatov iz Dalmacije. Upamo, da bo slovenska publika napolnila dvorano in da bomo videli tudi take »narodnjake«, ki jih sicer nikoli ni

VIII. Memorial »Mirko Filej«

S. Z. Olympia prireja v dneih od 13. oktobra do 9. novembra osmo izdajo Memoriala M. Fileja. To je športna manifestacija, ki naj pospešuje in ovrednoti šport posebno med Slovenci. Vabljeni so k sodelovanju vse slovenske vasi na Goriškem in vsi posamezniki, ki jih družijo ljubezni do športnega udejstvovanja. Memorial bo tudi priložnost, da se naši mladi ljudje spoznajo in vidijo, da nas je vendar še nekaj, ki čutimo in delamo slovensko.

V korist prijavljenih vaških skupin je, da krijejo s svojimi moštvii čim več športnih disciplin, kajti pokal za najboljšo skupino bo šel moštvu, ki se bo v vseh disciplinah najbolje uvrstilo.

Odbojka. - Srečanja bodo 13., 14., 16. in če bo potrebno, še 20. in 21. oktobra, vedno ob 20.30 zvečer.

Kolesarstvo. - 19. oktobra ob 10. uri dopoldne izpred Katoliškega doma.

Streljanje z zračno puško. - 24. in 25. oktobra ob 20.30 zvečer v Kat. domu.

Lahka atletika. - 25. oktobra od 14.30 naprej in 26. oktobra ob 8.30 zjutraj naprej.

Namizni tenis. - 28. in 30. oktobra ob 20.30 v prostorih Katoliškega doma v Gorici.

Nogomet. - 1., 4. in 9. novembra, vedno ob 9. uri zjutraj.

Košarka. - od 4. do 9. novembra.

Prijave za vse discipline se sprejemajo do nedelje 12. oktobra na sedežu Olimpije v Katoliškem domu, viale XX. setembre 85 - 34170 Gorica.

ZA KMETOVALCE

Ce je grozdlje slabo

Kljub letos na splošno zdravemu grozdlju se lahko zgodi, da bo kdo imel opravka z grozdljem, ki je še nezrelo, kislo, plesnivo, gnilo, ranjeno, umazano od škropil ali zemlje in podobno.

Kadar je grozdlje nezrelo, kislo in ima premalo sladkorja, ga popravimo tako, da mu primešamo dobro zrelega grozdlja. Če pa smo že drozgalni in je mošt kisel, mu dodamo sladkega ali zgoščenega mošta. Kadar nimamo na razpolago sladkega grozdlja niti sladkega mošta za popravek, je treba dodati 4 do 5 gr kalijevega metabisulfitna na hl in po možnosti okrepiti vrenje z dodatkom izbranih vinskih kvasnic, katere si lahko sami pripravimo kak teden prej iz najboljšega grozdlja.

Plesnivo, gnilo in od peronospore poškodovano grozdlje takoj stisnemo in odstranimo tropine. Takšen sok naj se najprej z usedanjem delno očisti, nakar ga odtočimo in pustimo vreti. Vrenje bomo uspešno sprožili z dodatkom zdravih tropin. Takšen mošt vsebuje polno škodljivih glic in zato nujno potrebuje 10 do 15 gr metabisulfitna na hl.

Včasih opazimo na grozdlju ostanke škropil, ki lahko dajo vinu svojevrstni neprijeten okus. Tako npr. baker, ki je v modri galici in zaide v vino, daje vinu čuden okus po kovini; če je vino vstekleničeno, pa kaj rado ostane koprenasto. Baker odstranijo tako, da dodajo na 100 kg drozge 4 do 5 gr žvepla v prahu. Sprva se pojavi močan duh po gnilih jajcih, ki pa se bo kmalu izgubil, baker pa se bo izločil z usedlino. Če bi se med vrenjem duh po žveplu ne razgubil, pretočimo vino z zračenjem. In če niti zračenje ne bi popolnoma odstranilo duha, ga preženemo z malim dodatkom metabisulfitna.

Vino iz pokvarjenega grozdlja negujemo in hranimo posebej in ga nikdar ne mešamo z dobrim pridelkom. Takšno vino bo predvsem za domačo uporabo.

na nobeni kulturni prireditvi, pa naj bo kjer koli.

Zadržani dospejo v naše mesto v soboto, 18. t. m. dopoldne in bodo zvečer nastopili v župnijski dvorani v Standrežu, v nedeljo popoldne pa v dvorani Katoliškega doma v Gorici.

Izjava Odbora za slovensko šolo v Trstu

Odbor za slovensko šolo se je sestel v petek, 3. oktobra 1969 in je preučil stanje na slovenskih osnovnih šolah. Odbor je ugotovil, da se je tudi letos zgodila krivica na nekaterih osnovnih šolah, kjer so ukinili nekatera učiteljska mesta in združili razrede. Odbor za slovensko šolo bo še dalje podpiral prizadevanja staršev in zahteval, da se vsaki šoli dodeli potrebno število učiteljev. Odbor podpira tudi poziv rojanskih staršev slovenski javnosti.

Odbojka. - Tekmovanje se bo pričelo v ponedeljek, 13. oktobra ob 8.30 na igriščih: pri Katoliškem domu, v Standrežu (S. D. Velox); rezervno je igrišče društva Hrast v Doberdolu. Vsako srečanje se bo odigralo na dva dobljena seta. Sistem tekmovanja bo določen na podlagi števila prijavljenih moštev. Zrebanja za prva srečanja bodo v nedeljo 12. oktobra v Katoliškem domu (po otvoritvi igrišča, približno ob 12. uri). Vsako moštvo naj bi poslalo vsaj enega predstavnika.

***

Sportna dejavnost. - Preteklo nedeljo so atleti Olimpije precej uspešno nastopili na raznih tekmah.

V Gorici je bilo deželno prvenstvo »najmlajših« (letnik 1954 in mlajši). Za Olimpijo so tekmovali: Kuštrin Zdravko, ki je imel smolo v metu krogle; Srebernič Pavel, v teku na 80 m; Fattore Klavdij, ki je zmagal v svoji skupini v teku na 80 m s časom 11"; Plesničar Ivan, tek na 1000 m, čas 3'30"; Oman Anton, tek na 1000 m, precej nesrečno je zaključil tekmo, saj je prav proti koncu slabo stopil in si nekoliko poškodoval gleženj.

Naraščajniki pa so nastopili na meddeželnem prvenstvu CSI v Vicenzi, kjer se je zelo dobro odrezal Mirko Špacapan. Vrgel je disk 36,50 metrov daleč in se uvrstil na tretje mesto; pozneje pa smo zvedeli, da je njegov rezultat četrty najboljši v Italiji; zato bo gotovo sodeloval na državnem prvenstvu CSI, ki bo to nedeljo v Trstu. - Disk je metal tudi Igor Komel.

Devetak Darin je tekel 1000 m, pa mu je posla sapa po 600 metrih, ko je bil prvi. Poznalo se mu je, da že nekaj časa ne trenira.

Obmejni bloki v mesecu oktobru

V tem mesecu so odprti na Goriškem obmejni bloki drugega razreda (s prepustnicami) ob 6. do 19. ure. So to Mernik, Jenkovo, Plešivo, Vipolže, Števerjan, Podsobotin, Miren, Devetaki, Jamlje. Bloka v Solkanu in Sempetru se vse dni zapirata ob 19.30. Ob sobotah, nedeljah in praznikih so trije obmejni prehodi v Števerjanu, Vipolžah in Mirnu odprti do 10. ure zvečer.

OBVESTILA

Brošura »Misijonska nedelja«. Tudi letos bo ob misijonski nedelji (19. oktobra) izšla že tradicionalna brošura »Misijonska nedelja« v običajnem obsegu. Gg. dušnim pastirjem jo bomo razposlali v istem številu kot lani. Če kdo želi več ali manj izvodov, naj to sporoči na upravo našega lista do torika, 14. oktobra.

Na misijonsko nedeljo 19. t. m. bo na Travniku popoldne ob 15. uri misijonska pridiga in molitev za misijone.

Gospodje katehetje dobijo letos katekične osnovne šole na škofiji.

KASTA (Krožek absolventov slovenske trgovske akademije) bo priredila šestmesečni tečaj srbohrvaščine za I. in II. letnik z začetkom v drugi polovici oktobra. Lekcije bodo dvakrat tedensko, ob ponedeljkih in petkih. Informacije se dobijo in prijave je treba poslati do 12. oktobra 1969 na telefonsko štev. 744.449, Trst, vsak dan od 14. do 15. ure.

DAROVI

Za Katoliški dom: B. L. 5.000 lir.

Za Zavod sv. Družine: L. B. 5.000; v spomin Colja Alojzije iz Repna 5.000; družina Vetrjih 5.000 lir.

Za Alojzijevece: Družina Vetrjih 5.000; L. B. 5.000; v spomin Colja Alojzije N. N. iz Rojana 5.000 lir.

Vsem plemenitim darovalcem Bog povrni, rajnim pa daj večni pokoj!

GLASBENA SOLA »A. M. SLOMSEK« V BAZOVICI

priredi v soboto, 11. oktobra ob 21. uri v kino dvorani v Bazovici

GLASBENI VEČER

na katerem bo nastopil ansambel »Miramar«, ki ga vodi prof. Elijana Zajec in je prejel prvo nagrado v Marina di Massa. Sobotni nastop bo vodil prof. Oskar Kjuder. Izreden bo tudi nastop slovitega Oskarja harmonikarjev G. Marcosignorija, ki bo igral na elektronsko harmoniko Cordovox. Vsi lepo vabljeni!

Izšel je Turnškov roman

»NA VIŠARJAH ZVONI« Prva knjiga. Cena 500 lir.

To Turnškovo najnovejšo literarno delo zajema slovensko primorsko in deloma koroško problematiko med zadnjo vojno.

ZAHVALA

Toplo se zahvaljujemo vsem, ki so z nami sočustvovali ob izgubi naše

Uršuline Križman

Posebna zahvala zdravnikom in strežnemu osebju IV. med. oddelka tržaške bolnišnice, čč. duhovščini, pevskemu zboru s Proseka, darovalcem vencev in cvetja ter vsem, ki so na kateri koli način počastili njen spomin in jo spemili k zadnjemu počitku.

Zaljuoč sorodniki

Trst, Pridvor, Ljubljana, Sežana,
5. oktobra 1969

ZAHVALA

Zahvaljujemo se vsem, ki so z nami sočustvovali ob bridki izgubi naše mame in sestre

Marije Černic vd. Devetak

in jo spemili na njeni zadnji poti.

Rubije, 4. oktobra 1969

Sporod od 12. do 18. oktobra 1969

Poročila: 7.15 (samo ob delavnikih), 8.15 11.30 (samo ob delavnikih), 13.15, 14.15, 17.15 (samo ob delavnikih), 20.15 in 23.15

Dejstva in mnenja: 14.15 (samo ob delavnikih)

Sport: (dnevno) ob 20.00 uri

Nedelja: 9.00 Sv. maša iz župne cerkve v Rojanu. 9.50 Glasba na harfo. 11.15 Odaja za najmlajše: Collodi: »Vanček«. Mladinska zgodba. Drugi del. 11.45 Ringaraja za naše malčke. 12.00 Nabožna glasba. 12.15 Vera in naš čas. 13.30 Glasba po željah. 15.30 V. Brancati: »Rafael«. Igra v treh dejanjih s prologom. 17.10 Parada orkestror. 17.30 Zborovska glasba. 18.45 Bednarik: »Pratika«. 19.15 Sedem dni v svetu. 19.30 Melodije iz filmov in revij. 20.30 Ljudske pesmi v izvedbi Ljube Berce-Košuta.

Ponedeljek: 11.35 Sopek slovenskih pesmi. 13.30 Glasba po željah. 17.35 Jež: Italijansčina po radiu. 17.55 Vaše čtivo. 18.30 Zbor iz Rude. 18.40 Popevke zadnjega desetletja.

Torek: 11.35 Sopek slovenskih pesmi. 12.00 Bednarik: »Pratika«. 13.30 Glasba po željah. 17.20 Za mlade poslušavce: Ploščice za vas. 19.10 Slovenske balade in romane. 19.45 Otroški zbor iz Maribora. 20.35 Donizetti: »Lucrezia Borgia«, opera s prologom v dveh dejanjih.

Sreda: 11.35 Sopek slovenskih pesmi. 12.10 Liki iz naše preteklosti: »Janez Krhne«. 13.30 Glasba po željah. 17.20 Za mlade poslušavce: Sodobne popevke. 17.35 Jež: Italijansčina po radiu. 18.55 Francoske popevke. 19.10 Higiena in zdravje. 19.20 »Beri, beri rožmarin zeleni«. 20.35 Simfonični koncert.

Četrtek: 11.35 Sopek slovenskih pesmi. 12.00 Po društvi in krožkih. 13.30 Glasba po željah. 17.35 Jevnikar: Slovensčina za Slovence. 17.55 Kako in zakaj. 18.30 Zborovske skladbe Matetiča-Ronigova. 19.00 Španija v glasbi. 20.35 Matičič: »Daljni odmevi«, radijska drama.

Širite »Katoliški glas«

Petek: 11.35 Sopek slovenskih pesmi. 11.50 Kitarist Almeida. 13.30 Glasba po željah. 17.35 Jež: Italijansčina po radiu. 18.40 Panorama ameriških orkestror. 19.00 Otroci pojo. 20.50 Koncert operne glasbe.

Sobota: 11.35 Sopek slovenskih pesmi. 13.30 Glasba po željah. 14.45 Glasba iz vsega sveta. 16.05 Izbor iz operet »Vesela vdova« in »Pri belem konjičku«. 16.50 Antologija »beat« pevcev. 17.20 Cerkev v sodobnem svetu. 17.45 Slovenski znanstveni delavci z univerze: Gojmir Budal: »Razpoložljivi vodni viri in njihova uporaba - 2«. 18.00 Moj prosti čas. 18.30 Moški vokalni kvartet, vodi U. Vrabec. 19.10 »Družinski obzornik«. 20.35 Teden v Italiji. 20.50 Miroslov Vilhar: »Detelja«. Veseloigra v enem dejanju. 21.30 Vabilo na ples. 22.30 Zabavna glasba.

★

ITALIJANSKA TELEVIZIJA

Sporod od 12. do 18. oktobra 1969

Nedelja: Prvi: 11.00 Sv. maša. 12.00 Verska oddaja. 21.00 Igraje golf nekega jutra, 5 nadalj. — Drugi: 21.15 Včeraj in danes. 22.00 Dekle iz Malega Egipta, telefilm.

Ponedeljek: Prvi: 21.00 Hiša more, francoski film. — Drugi: 21.15 Srečanja 1969: Andrés Segovia. 22.15 Simfonični koncert.

Torek: Prvi: 19.15 Vera danes. 21.00 Parizanka. — Drugi: 21.15 Sedem morij: Karibsko morje. 22.00 Zgubljene iluzije.

Sreda: Prvi: 21.00 Evropa prvi katastrofi naproti: Ne vedo čemu ploskajo. — Drugi: 21.15 Dvajseto stoletje, film.

Četrtek: Prvi: 21.00 Igraje golf nekega jutra, 6 nadalj. 22.00 Politična tribuna. — Drugi: 21.15 Premišli, kako govoriš. 22.10 Izrazne vrednote sodobne glasbe.

Petek: Prvi: 14.30 Verona: teniški nastop. 18.45 Simfonični koncert. 21.00 Iz lica v lice. 22.00 Trinajsta luknja, telefilm. — Drugi: 21.15 Italijanske pripovedke: Srečanja polnoči. 22.40 Skrita vohunska dela. **Sobota:** Prvi: 19.10 Sedem dni v parlamentu. 19.35 Čas duhu posvečen. 21.00 Canonissima 1969. 22.15 En obraz, ena zgodba. — Drugi: 21.15 Simfonični koncert. 22.15 Kratka slava gospoda Miffina.

OGLASI

Za vsak mm višine v širini enega stolpeca: trgovski L 70, osmrtnice L 100, več 8% davek na registrskem uradu.

Odgovorni urednik: msgr. dr. Fr. Močnik
Tiska tiskarna Budin v Gorici

Izdaja Katoliško tiskovno društvo